

Lad mig begynde med at sige noget som alle her ved: Du er et usædvanligt menneske, Lars. Men desværre et af dem, hvor næsten alle formene er smidt væk og erstattet med overfladiskhed, frygt og popkorn.

Søren Kierkegaard skrev, at vi alle går rundt med forseglede ordrer – det ved du om nogen. Du har fået brudt et par stykker i din tid, hvor et af de helt store segl heldigvis var med dig.

Vi andre kan næppe forestille os hvordan det er at blive forsøgt myrdet. Jo, Kurt Westergaard ved det - og det er vel også et af de elementer, der er i Jeres rolige venskab.

For ingen af Jer er rebeller, I blev ofre for omstændigheder, ingen almindelige danskere har bedt om. Faktisk passede I blot Jeres arbejde, Kurt som karikaturtegner og dig som historiker og journalist. Indtil seglene blev brudt..

Jeg har sjældent mødt så modigt og dog så roligt og eftertænksomt menneske som dig Lars. Du tør tale Roma midt imod – og du kan være stille og stor som søen i magsvejr.

Forleden var vi på Jarlen af Fregerslevs mark, der blev afdækket for nylig, og bagefter på marken ved Alken, hvor der stod frygtelige slag. Begge steder tildækket igen.

Her stod du i lysningen, muse muse stille og tænkte i 15 minutter, uden at sige en lyd - alt mens du ubevægelig indåndede historiens vingesus. Det virkede så stærkt, at livvagterne og jeg forlod dig og lod dig være alene med dine tanker. Hatten af for en der elsker sit fag.

Tak Lars, tak for alle de ture og oplevelser vi har haft sammen. Alle de slotte og herregårde vi har besøgt, alle de gode spisesteder, røgfyldte harmløse vinstuer og lange blikke efter skønne kvinder.

Nu er vi forskellige, jeg kommer fra en verden af projekter og aktive forretningsfolk og du fra videnskaben. Det kom tydeligt frem hver gang vi besøgte et af historiens huse.

Når jeg for anden gang kom rundt, så stod du i det tredje værelse og bankede på noget træ. Gode ture, hvor vi overnattede billigt hos forsvaret – og brugte så i stedet pengene om aftenen på byens bedste spisesteder. Så rationelle var vi da..

Vi har nydt mange gode middage i Hansen Gamle Familiehave, som regel aftenen før du skulle holde foredrag eller til et eller andet, hvor jeg også skulle med. Vi fik ofte en skøn hummer til at starte med, lige til du begyndte med dit pjat med at give dem navne, når tjeneren kom og spurgte om den her var OK. Jeg mistede sku' appetitten, Børge og Kaj Hummer.. Så hummer røg af menukortet for ikke at give venskabet sten i skoen.

Husker du da vi på vejen hjem fra Klostret i Skive, kæmpede os igennem Gudruns Store Recept på Hvidsten Kro? Hvor - til almindelig oplysning - bare en af de mange retter er flæskesteg med sovs og kartofler.

Bagefter kørte vi til Århus for at hente noget hos kunstneren Uwe Max Jensen - hvor vi fik et chok. De stod og ventede med frokost. Aldrig har jeg været så proppet, vi skar ½ rugbrød over i 48 dele og prøvede at få lidt ned.

Den underlige behandling du har været ude for, både af Krasnik's feje interview og andre middelmådige klaphatte, har du taget med oprejst pande.

Den behandling du har fået, minder mig om Kongers død / Cæsar, hvor Julius beordrer en mand smidt ud til hajerne. Ved rælingen tog en af soldaterne sin kniv og skar læderremmen over, der bandt hans hænder. Hans makker undrede sig og spurgte hvorfor?

Jo, jeg synes han skulle have en chance”.

Som der står i Eddaen: Fæ dør, frænde dør, selv dør du på samme vis, et ved jeg, som aldrig dør, dommen over hver mands død.

Når 'Nora' engang er gået ud og lyset på scenen er slukket, så vil din indsats blive tilbage i mange mange år.

Tillykke

□